

Posudek diplomové práce Alice Mityskové

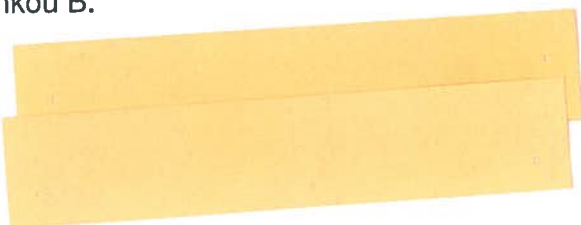
Téma: Kulturní centrum v Oslo

Vedoucí diplomové práce: Ing. arch. Radek Suchánek Ph.D.

Alice Mitysková řeší ve své diplomové práci kulturní centrum v Oslo, na jehož projekt je vypsána soutěž pro studenty a mladé architekty. Zadané místo i program tedy Alice přebírá ze soutěžních podmínek. Samotný návrh představuje dominantu, která má jak svojí náplní, tak i samotným ztvárněním oživit současný výběžek poloostrova Vippetangen nedaleko centra Osla. Toto místo bylo v minulosti součástí přístavu města a možná i z tohoto důvodu pojímá Alice svůj návrh jako "maják". V tomto případě tedy jako "maják kultury", který hmotově reaguje na stávající silo ze začátku 20. století.

Návrh kulturního centra má půdorys trojúhelníku. Do každého rohu situuje Alice vertikální komunikace ve formě válců. Výsledný návrh s téměř stometrovou výškou ukazuje návštěvníkům různou atmosféru ve svých útrobách. V některých místech je prostor mezi válci plně využit, někde se stává téměř prázdným s další vertikální komunikací v podobě točité rampy. Jak sama Alice v průvodní zprávě uvádí, vnitřek domu je prostorovou hrou. Zde se nemohu ubránit kritice zvoleného dispozičního řešení. Podle mého názoru se tu mísí dva koncepty v jedné stavbě. Na jedné straně je to přiznání vertikálních obslužných komunikací, které můžeme znát z projektu kancelářské budovy Broadway Church z roku 1967 od Louise Kahna, nebo následné realizace Knights of Columbus Building od Kevina Roche a Johna Dinkeloo z roku 1969 v New Haven. V obou případech se jedná o koncept jasného rozdělení obsluhovaných a obslužných funkcí, kdy mezi válci, ve kterých se také ukrývají vertikální komunikace, vznikají souvislá patra po celé výšce stavby. Na druhé straně zde můžeme vidět inspiraci zajímavě členěných vertikálních staveb, kde jedním z příkladů může být soutěžní projekt Eyebeam Institute od MVRDV do New Yorku z roku 2001. V tomto případě se neseperují komunikace od dalších prostorů, ale postupným odebíráním hmoty vzniká zajímavý kontinuální vertikální prostor. Každá koncepce má svá pravidla. Diplomantka se měla podle mého názoru rozhodnout, zda chce raději držet přísné rozdělení na válce s komunikacemi, které obsluhují jednotlivá patra, nebo naopak vytvořit vertikální "hravý" prostor, do kterého budou přímo zakomponovány i vertikální komunikace. Výsledný návrh představuje oba koncepty, které si vzájemně protiřečí.

V diplomové práci Alice Mityskové vidím jako podstatné vztyčení dominanty v kontextu blízkého okolí. Jako další pozitivum vnímám také řešení parteru. Samotný koncept "majáku na kulturu" je rovněž pochopitelný. Sporné je pro mě nedůsledné koncepční řešení samotného objektu. Navrhují diplomový projekt přijmout a hodnotím známkou B.

Doc. Ing. akad. arch. Jan Šépka

V Praze 29.5. 2019